

[Ministeren for kulturelle anliggender]

netop for ganske nylig fundet sin løsning, idet afstøbningssamlingen er blevet placeret i Vestindisk Pakhus.

På den nævnte baggrund har jeg fundet det rigtigt at bede statens museumsnavn om nærmere at ville overveje, hvorledes der bør forholdes med disse specialsamlinger af gipsafstøbninger, og i den forbindelse at søge ejerforholdene nærmere afklaret, idet ejerne af gipsafstøbningerne forudsættes inddraget af nævnet i de videre overvejelser i sagen eventuelt sammen med andre særlig sagkyndige.

Spm. nr. S 1192

Til undervisningsministeren (21/5 85) af:

Dorte Bennedsen (S):

»Agter ministeren på baggrund af Amtsrådsforeningens tilkendegivelse i begyndelsen af maj måned at ændre beslutningen om at skære kapaciteten på de socialpædagogiske seminarier ned til 50 spor i 1985-86?«

Begrundelse.

Undervisningsministeren har begrundet kapacitetsnedskæringen med beskæftigelsesmæssige problemer.

I Amtsrådsforeningens brev hedder det bl.a.: »... en nedskæring vil få konsekvenser for amtskommunernes indsats over for klienter med fysiske, psykiske og sociale handicap«. Og videre: »Amtskommunerne kan fortsat konstatere en mangel på uddannede socialpædagoger. Amtsrådsforeningen mener derfor, at der endnu en årrække vil være behov for at bevare en dimensionering på 56 spor«.

Amtskommunerne ønsker som de ansvarlige for området flere uddannede, og da socialpædagoguddannelsen tilmed er en god uddannelsesmulighed for unge, der ellers kan have svært ved at få uddannelse, f.eks. kvinder og unge uden studenter-/HF-eksamen, taler alt for, at der ikke skæres ned i kapaciteten på det område.

Svar (30/5 85):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg skal henvise til skriftligt svar af 24. maj 1985 på spørgsmål nr. S 1089 af 23. april

1985 fra medlem af folketinget Agerschou (SF).

Spm. nr. S 1193

Til undervisningsministeren (22/5 85) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Hvilke tanker har ministeren gjort sig vedrørende styrkelsen af ernæringsundervisningen på relevante uddannelsesområder, som det fremgår af rapporten »Ernæringsforskning – status og fremtid« udarbejdet af et udvalg under direktoratet for de videregående uddannelser?«

Begrundelse

Ministerens besvarelse den 14. maj 1985 af mit spørgsmål nr. S 1131 af 7. maj var så mangelfuldt, at jeg må spørge igen.

Ministeren svarede alene på spørgsmålet om folkeskolens undervisning i ernæring og ikke om andre uddannelsesområder, som også var nævnt i spørgsmålet.

Jeg henviser på ny til rapporten »Ernæringsforskning – status og fremtid«. Hvis man reelt mener, at en ernæringspolitik skal have indhold, drejer det sig også om undervisning i human ernæring i alle relevante uddannelser.

Svar (31/5 85):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

For så vidt angår *folkeskolen* henvises til mit svar på spørgsmål nr. S 1131.

Inden for de *gymnasiale uddannelser* (gymnasiet/HF) er stort set enhver undervisning vedrørende ernæringslære knyttet til et af fagene idræt, kemi, geografi og biologi. Emnet ernæring kan berøres i forbindelse med den praktisk orienterede obligatoriske idrætsundervisning. På et egentligt teoretisk grundlag kan emnet indgå i faget idræt på HF-tilvalg og i forsøgsfaget idræt på højt niveau i gymnasiet. I kemi har man inden for de seneste år orienteret kemiundervisningen i retning af problemstillinger fra hverdagens kemi, og i den forbindelse foretages der en del steder bestemmelse af tilsætningsstoffer i fødevarer, nitritindhold i kød m.v. I faget geografi tages emnet ernæring op i forbindelse med mange undervisningsforløb